

Krmení přikládá Radim Kutra opravdu mimořádnou důležitost. Rysy, kvůli časovému zaprázdňování, krmí dvakrát denně, zato mají k dispozici velmi pestré nabídky krmiva. Ráno podává prvotřídní belgickou směs Start plus, která obsahuje 22 zrnin a několik druhů granulí, večer vlastní směs, kterou si sám míchá. Přes den mají holubi k dispozici proso ad libitum. V samostatných krmítkách pak mají ještě k dispozici bob a řepku. Pro radost občas přikrmuje dokonce i konopím, které holubi, a zvláště holubice, pro jeho omamné účinky náruživě vyhledávají. Musím se přiznat, že tak pestré krmnou dávku, jakou předkládá Radim, jsem ještě u žádného holubáře neviděl. Jeho holubi mají k dispozici také několik druhů zahraničních gritů, jejichž složení a struktura je nad rámec tohoto pojednání.

Do vody přidává Ph Control, zvláště v horkých dnech, občas také Blautinkuru a v určité dny ještě několik druhů multivitaminů. Veškerou veterinární problematiku řeší se svým přítelem MVDr. Poláškem, který je aktivním chovatelem poštovních holubů. Prostě jeho holubi mají úplně vše, co by si našli ve volném chovu a ještě mnoho navíc.

Jeho chovné hejno modrých šupkatých bělohrotých rysů tvoří 20 párů. Od nich odchovává cca 220 holoubat za sezónu, z toho odhadem 170 nechá vylétnet. Odstavuje je zásadně ve věku 30 dnů a ihned přemísť do speciální školky, kde se v klidu naučí zobat. O jeho rysy je velký zájem a co si nenechá do vlastního chovu, to přenechá jiným chovatelům z České republiky i ze zahraničí. Chovnou sezónu začíná obvykle kolem 20. února a končí poměrně pozdě, až na konci září. Ve vlastním chovu upřednostňuje plodné holubice, jeho selekční kritéria jsou pro voliérový chov mimořádně tvrdá: holubice, která nesnese za sezónu 12 vajíček, je nekompromisně vyřazena. Navíc u holubic kladé důraz na krátkou a širokou postavu. Jak tvrdí, nemusí být velká, ale musí být proporcionálně sladěná s ideální hmotností kolem 800 gramů. Holuby má rád temperamentní, dobré krmiče a u jedinců obou pohlaví kladé důraz na sytou, vyrovnanou barvu opeření s výraznou kresbou štitů. K osvětlení krve používá importované holuby z Německa, kteří bývají dokonalí v barvě, které pak páří s kříženci vlastních holubů s holuby jiných plemen. Podstatou celého úspěchu je právě toto křížení, jehož tajemství nám zůstalo jen poodhaleno.

V německých chovech prý podle jeho slov bývali rysy lepší v barvě a kresbě, ale dnes už

to neplatí, chovy jsou na stejné úrovni, jako u nás.

Chovné záznamy vede velmi podrobně. U každého holouběte zaznamenává, kromě jiného, i počet ručních letek jak prvního, tak i druhého řádu, který bývá u rysů vadný, tvar hrudní kosti a celkový zdravotní stav. Za velmi důležitou považuje také svoji každodenní přítomnost na holubníku a pečlivé pozorování holubů. Diskuse s chovateli holubů jiných plemen jej obohacuje a občas zjišťuje, že to, co platí třeba u jiného plemene, už nemusí platit u rysů.

Chovatelské zkušenosti postupně v mládí nabíral od starých chovatelů rysů z celé republiky. Velmi rád vzpomíná zejména na Václava Beneše z Říčana, Vladimíra Dvořáka z Pomezí u Poličky a Ing. Andreje Kondáče z Horních Jirčan. Z mladších nejvíce spolupracuje s Ing. Ludvíkem Simkem z Oplocan a se současným vynikajícím chovatelem rysů Petrem Kejzlarem z Nového Města nad Metují, se kterým ho pojí téměř třicetileté přátelství a spolupráce. S obdivem vzpomíná na jeho otce Zdeňka Kejzlara, který jim oběma v 90. letech zprostředkoval a přetlumočil první návštěvy a nákupy holubů u špičkových chovatelů v Německu a sdílel s nimi tisíce najetých kilometrů i probdělých nocí. Tehdy se tam seznámil s Manfredem Hauserem a od té doby k němu jezdí pravidelně na návštěvy spojené s nekonečnou diskusí o jejich rysech.

Do speciálního klubu vstoupil v roce 1980, v letech 1990–2004 byl vzdělavatelem klubu a od roku 2004 je jeho předsedou. Radim intenzivně sleduje a kvalifikovaně komentuje vše, co se děje kolem chovu rysů. Vzpomínám si, že v roce 2008 se nebál vystoupit před sbor vážných posuzovatelů holubů na jejich školení v Čáslavi, dvě hodiny zde plamenně a odborně přednášel své připomínky ke standardu rysa, jeho posuzování a odpovídal na dotazy.

Radim Kutra se postupně a zcela zaslouženě vypracoval mezi absolutní chovatelskou špičku. Vyjmenovávat jeho výstavní úspěchy opravdu nemá smysl, stačí jen připomenout, že byl dlouholetým držitelem plemenného chovu, dvojnásobným Mistrem Evropy, Evropským šampionem z roku 2004 a mnohonásobným držitelem titulu Mistr klubu a Klubový šampion.

Zajímavé a poučné je jeho srovnání

111x HOLUBI

rysy, modry, konvice a ocetna plemena na počátku 21. století

Emmanuel Pengier

CELKOVÉ

HOLUBI

rysy, volání a cvičení plemena na počátku 21. století

Emmanuel Pengier

DÍL DRUHÝ

948 BAREVNÝCH FOTOGRAFIÍ
STRAN 381
217 PLEMEN HOLUBŮ

HOLUBI

na počátku 21. století

Emmanuel Pengier

DÍL TŘETÍ

Nové knihy „HOLUBI na počátku 21. století“

Tři díly s téměř 500 plemeny a přes 2 000 barevných fotografií, se seznamem všech uznaných plemen holubů, kde přehledným způsobem, najdete okamžitě každé plemeno ve všech dílech.

VHODNÝ DÁREK PRO HOLUBÁŘE! Objednávky na tel.: 416 873 575, 732 435 826

dnešních rysů s těmi, kteří se chovali v době jeho dětství. Dříve se chovali rysy slabší, delší postavy, tmavší barvy s trojúhelníkovou kresbou a výrazně tmavým až fialovým voletem. Tito holubi výborně polarili a odchovávali holoubata. V 60. až 70. letech minulého století se postupně přešlo na tzv. východoněmecké šlechtění, upřednostňovali se rysy světlých barev s nevýraznou šupinatou kresbou, která se dnes považuje za odpad. Byla to velká chyba, která vyhnala z našich chovů spousty špičkových rysů. Právě z takových ale vyšlechl

kolem roku 1996 stříbřitě (mléčné) šupkaté rysy a postupně je přenechal dalším chovatelům, kteří s nimi slaví velké úspěchy. Dnes se Evropa vrátila k holubům se sytější základní barvou, se šupkatou, výraznější kresbou křídel, ovšem větší důraz se klade na tvarovou sladěnost a mohutnější, osvalenou postavu. Těší ho, že dnešní špičkoví rysy jsou znovu plodní a temperamentní holubi a spolehlivě odchovávající svá holoubata. Oproti holubům jiných plemen si zachovali společenskou a neagresivní povahu.

Pro oživení okolí domu chová ještě hejno českých staváků modrých sedlatých kapratých, které pořídil dcerce Tereze. Je to vděčné a nenáročné plemeno, jsou velmi zvědaví, všeteční, všude vlezou a neustále poletují. Mimochodem jsem si všiml, že jsou neustále nafouklí a zvláště samci stavějí jako o závod.

Radim Kutra je studnicí holubářských zkušeností. Jeho znalosti jsou opravdu hluboké, nabyté dennodenním pozorováním holubů od útlého dětství. Je prototypem úspěšného člověka, nejen v životě rodinném,

ale i profesním. Ani jeho chovatelské zařízení, zasazené do velmi esteticky působícího prostředí, nevzniklo náhodou. Není totiž jen vynikajícím chovatelem, ale i výborným pěstitel a obdivovatelem okrasných květin. Sedět v tak krásném prostředí pod pergolou, mít nad hlavou omamně vonící květy vistirie a kochat se pohledem na výstavní hejno holubů, kteří sbírají jedno ocenění za druhým, to je přece sen každého holubáře. A jemu se takový sen, pro mnohé holubáře nedosažitelný, stal skutečností.

Ing. JIRÍ JADRNIČEK